

[Justitsministeren.]

anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Offersen: Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling. Det har, som den højtærede Justitsminister ogsaa sagde, en dobbeltsidig Karakter, idet det omhandler baade det færdselsmæssige og det beskæftigelsesmæssige. Derfor er det ogsaa i nogen Grad knyttet til Lov Nr. 169 af 13. April 1938. Det kan ikke nægtes, at det vilde være et stort Gode, hvis der blev anlagt flere Cykle- og Gangstier ude ved Landevejene og de stærkt trafikerede Gader i Byerne, hvor de er brede nok. Hvis man bor i Nærheden af et bebygget Centrum, som jeg gør det, og man om Søndagen, særlig om Sommeren, f. Eks. benytter de gode Veje, som gaar fra Byen ud langs Stranden enten til Mols eller sydpaa, vil man, særlig om Aftenen, naar man tager tilbage, erfare Vanskeligheden ved at passere de mange Cyklister, især den sidste halve Snes Kilometer nærmest ved Byen. Mange yngre Mennesker cykler ud om Lørdagen og holder deres Weekend ved Stranden, og man forstaaer godt, at Ungdommen er kaad og livsglad efter et Par Dages glad Samvær i Guds frie Natur; men hvis man er kørende, vil man ofte erfare Vanskeligheden ved at faa sine Medmennesker til at lade være med at køre 2 og 2, for ikke at sige 3—4 paa Rad. Det er ret almindeligt, og man vil derfor forstaa, hvor svært det er for kørende at komme frem, særlig naar de skal tage Hensyn ogsaa til den modgaaende Trafik. Det vil derfor være ønskeligt, om man kunde faa flere Cykle- og Gangstier, særlig hvor der er stor Trafik. Ogsaa af rent beskæftigelsesmæssige Grunde vil Forslaget have stor Betydning, idet en Del arbejdsløse kan komme i Gang ved dette Arbejde, og jeg vil derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

K. Pedersen: Det Forslag, den højtærede Justitsminister nu har forelagt her om Anlæg af Cykle- og Gangstier, er jo meget kort og let overskueligt, hvad Paragrafferne angaar; derimod er Rækkevidden af den Bemyndigelse, som den højtærede Justitsminister faar, ikke saa let at overskue.

Lovforslaget har hovedsagelig to Formaal: for det første ved Anlæg af Cykle- og Gangstier at skabe større Færdselsikkerhed, og for det andet at skaffe Beskæftigelse. Begge Formaal er jo ganske

udmærkede og ikke noget nyt, idet der i Landets Kommunalbestyrelser er udvist stor Interesse og ydet en betydelig Indsats for at opnaa det mest mulige paa dette Omraade. Det drejer sig jo om Ting, vi har beskæftiget os med før, Ting, vi ogsaa har udført under forskellige Udformninger; men det, der er nyt i dette Lovforslag, er den Bemyndigelse, som den højtærede Justitsminister faar, hvorved Ministeren nu kan træffe Bestemmelse om Anlæg af saadanne Stier i Kommunerne.

Det er med andre Ord første Gang, vi staar over for et Indgreb i det kommunale Selvstyre paa dette Omraade. Men naar Kommunerne skal overtage Vedligeholdelsen, skal lade Arbejdet udføre og finansiere det hele — ganske vist med forskellige Tilskud —, saa er og bliver det en kommunal Opgave, og jeg synes derfor, det er naturligt, at vi ser paa, hvordan Kommunerne hidtil har kunnet røgte disse Opgaver.

Jeg tror, at hvad først Købstæderne og de mere bymæssigt bebyggede Dele angaar, er der gjort ikke saa ganske lidt i saa Henseende. Det er sikkert ogsaa dér, der er størst Trang dertil, men tillige dér, hvor der er de største Vanskeligheder forbundet med at faa Foranstaltningerne gennemført. Derfor har jeg den Opfattelse, at man nu hovedsagelig maa sætte ind i Amtskommunerne og Sognekommunerne.

Naar man vil bedømme, hvad Amts- og Sognekommunerne har udført paa Færdselsikkerhedens Omraade, maa man ikke alene henvende sin Opmærksomhed paa, om der er anlagt Cykle- og Gangstier i tilstrækkelig Udstrækning, men man maa anlægge den Hovedbetragtning, at selve Vejnettet og disse Stier maa være i nøje Tilknytning til hinanden. Jeg mener, at det havde været naturligt, at de Folk, som staar for Styrelsen og har Ansvaret for, at vort Vejvæsen er i Orden, i første Omgang maatte tage Spørgsmaalet op til Løsning. I den Udstrækning, som Økonomien har tilladt det, har man ogsaa i Kommunerne løst Spørgsmaalet om Cyklestier, hvor det har været mest paa krævet, men det har særlig været Landevejene, man har koncentreret sig om. Det er ogsaa ganske naturligt, idet det særlig er paa disse Strækninger, at Trafikken har sat ind. Men jeg synes, man maa erkende, at de Mænd, som har staaet for Styrelsen ude i Landet, har vist stor Interesse for disse Færdselsproblemer, saa jeg kan ikke se, at den højtærede Minister behøver at faa en saadan Bemyndigelseslov for at diktere Kommunerne, hvor den Slags Arbejder skal udføres.